

[Himmelstrup.]

Efter at jeg har sagt dette, ønsker jeg at fremhæve, at der i og for sig er Grund til at takke den højtærede Handelsminister for de Ændringer, han i det andet høje Ting har gennemført i det oprindelige Lovforslag; de fleste af disse Ændringer er efter min Opfattelse Forbedringer, men de har dog ikke været af et saadant Omfang og af en saadan Dybde, at mine Partifæller i Landstinget har ment at kunne stemme for Lovforslagets endelige Vedtagelse. Nu ved vi ikke, om der er Mulighed for at opnaa yderligere Ændringer i Lovforslaget, jeg kunde ønske det, og det vil være naturligt ikke at betragte Folketingsbehandlingen udelukkende som en Ekspeditionssag, men underkaste Lovforslaget en Udvalgsbehandling, der ganske vist — det kan jeg godt se — maa blive ganske kort.

Jeg vil gerne henlede den højtærede Handelsministers Opmærksomhed paa et enkelt Forhold, som det dog vist vil være nødvendigt at faa rettet. Jeg sigter til § 8, hvor der er Tale om to Ændringer, baade til Stk. 1 og Stk. 2; det, jeg vil fremhæve, er Ændringen i § 8, 1ste Stykke, om Sparekassedirektørers Adgang til at deltage i Ledelsen af andre Pengeinstitutter, saaledes som disse er opremset i Paragraffen, og saa fortsættes der med, at de private Pengeinstitutter, i hvilke Sparekassedirektører ikke maa deltage i Ledelsen, ogsaa omfatter de Virksomheder, der er undergivet Tilsyn i Henhold til Lov af 2. Maj 1934 om visse Spare- og Udlaansvirksomheder. Saa vidt jeg ved, er der ind under denne Lov taget et Par Stykker af de særlige Selskaber, som er dannet enten direkte af Sparekasser eller med Støtte af Sparekasserne til Støtte for Sparesagen, navnlig Børneopsparingen, jeg tænker paa de to Virksomheder Dansk Sparemærke Kasse, A/S, og De danske Skole-sparekasser; den første er undergivet Tilsyn efter Loven af 2. Maj 1934, og den ledes for Tiden saa godt som udelukkende af Sparekassedirektører. Jeg vilde finde det ganske urimeligt, om disse i Løbet af 7 Aar skulde være nødt til i Kraft af denne Bestemmelse her at træde ud af Ledelsen.

Jeg gaar altsaa ud fra, at der kan komme en ganske kort Udvalgsbehandling ogsaa af dette Lovforslag og skal endnu

nævne et Par Punkter, hvor det kunde være ønskeligt gennem Forhandling med den højtærede Minister at opnaa Ændring.

Ifølge § 7 skal den højtærede Minister have Adgang til at vælge en Repræsentant ogsaa i Garantsparekassernes Tilsynsraad. Jeg er paa det rene med, at vi kommer maaske ikke nogen Vej her med Forhandlingen, fordi den højtærede Minister paa en for ham usædvanlig barsk Maade afviste enhver Forhandling om dette Spørgsmaal i det andet høje Ting, og fordi jeg har forstaaet, at Forhandlingen herom i det hele taget har været overmaade vanskelig; men jeg tror, det vilde lette en samlet Forstaaelse om hele denne rent saglige Lovgivning, hvis denne Bestemmelse, som efter min Mening ikke er saglig begrundet, blev taget ud.

Den højtærede Minister og ogsaa den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti har begrundet det med, at disse Garantsparekasser baserer deres Virksomhed i højere Grad paa egne Fonds end paa Garanthæftelse, og at der derfor ikke er nogen som helst Grund til, at de ikke skal være undergivet ganske de samme Regler som de gamle selvsupplerende Sparekasser, hvor tilsvarende Bestemmelser om en regeringsvalgt Repræsentant i Tilsynsraadet blev gennemført i 1919. Men der er overordentlig store Forskelligheder paa dette Omraade. Det maa naturligvis erkendes, at efterhaanden som Garantkasserne forøger deres Overskud, er det ikke altid, de forøger deres Garantikapital i samme Forhold, men det sker dog ogsaa. Vi har Eksempel derpaa i en af de største Garantsparekasser, nemlig Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Dens Garantikapital er jo i Virkeligheden større end dens egne Fonds, betydeligt større endogsaa. Selv om jeg i øvrigt vil indrømme, at det modsatte som oftest er Tilfældet, er det dog altsaa et Eksempel paa, at den Begrundelse for den foreslaede Bestemmelse, som den højtærede Minister giver, ikke gælder i alle Tilfælde.

Saa er der den Ændring, som er sat ind i Landstinget, til § 7, 4de Stykke, om, at den højtærede Minister i Ikke-Garantsparekasser skal godkende Valget af et Tilsynsraadsmedlem til Direktionen. Jeg vilde ønske, man kunde faa fjernet denne Bestemmelse. Jeg synes, den er saa urimelig og saa lidt sagligt begrundet, og det vilde